

[Kirsten Jacobsen]

hvor man for første gang har rejst et stort antal sager mod realkreditinstitutter, og man oplever, at der i hundrede procent af sagerne er nedlagt navne- og referatforbud, må det ligesom give dette Folketing en reminder om, hvorvidt det er rimeligt. Mener vi virkelig, at den finansielle sektor skal have navne- og referatforbud i alle sager, eller mener vi på baggrund af det, der er sket, at vi skal se på reglerne og lave dem om? Det er det, dette Folketing skal beskæftige sig med, og det, forslaget beskæftiger sig med. For mit eget vedkommende – og jeg synes også, det burde gælde resten af Folketinget – har det været et fingerpeg om, at der sikkert er noget, som ikke er helt, som det skal være, når man kommer ud for, at ét hundrede procent af alle sager får navne- og referatforbud, også når det gælder kreditforeningens navn og ejendommens navn, og så hjælper ministerens statistikker om, hvor få navneforbud der ellers er i sager om cykeltyverier og andet, ikke ret meget.

Formanden:

Jeg forudsætter, at det bliver den sidste korte bemærkning i denne debat.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at glæde mig over, at ministeren i anden omgang i modsætning til i første omgang erkendte, at det ikke var muligt på grundlag af den undersøgelse, der forelå, at give svar, og det vil sige, at vi egentlig godt kunne have undværet det første svar, vi fik, for det lød som om, at hvis vi bare i Retsudvalget havde været lidt kvikkere, havde svarene foreligget. Nu har vi fra ministeren fået en erkendelse af, at det ikke er muligt at svare, og så vil jeg godt spørge: Forstod jeg så det næste, der blev sagt af ministeren, rigtigt, nemlig at der nu foreligger et tilsagn om, at man er parat til fra justitsministerens side at foretage en undersøgelse, således at man bliver i stand til at besvare de helt konkrete spørgsmål, der blev stillet af Retsudvalget den 21. juni 1991? Jeg håber, vi kan få et positivt svar på det.

Formanden:

Men der bliver ikke flere korte bemærkninger efter det svar.

Justitsministeren (Engell):

Jeg var i og for sig meget enig i det, fru Kirsten Jacobsen sagde her i den sidste runde, nemlig at det selvfølgelig må være dommerne, der tager stilling til, om der skal være navneforbud og dørlukning i de konkrete sager. Det er fuldstændig rigtigt, at det er Folketinget, der skal forholde sig til det lovmæssige grundlag, og det er også derfor, jeg glæder mig over, at samtlige partier i Folketinget minus Fremskridtspartiet har den opfattelse, at der ikke skal gælde særregler for den finansielle sektor, men at de generelle regler, der er i retsplejeloven, som vi er tilfredse med, og som vi også mener administreres på en rigtig måde af domstolene, bør gælde for alle. Der skal hverken være diskrimination eller særstilling. Det er så en politisk uenighed, og det er den, der nu kommer til udtryk i forbindelse med afstemningen.

For så vidt angår fru Lissa Mathiasens spørgsmål, var det, jeg gav udtryk for, følgende: Før jeg giver mig i kast med at bede om store undersøgelser og udredninger, som kan blive meget ressourcekrævende, vil jeg finde, at det var rigtigt – eventuelt i et møde, et samråd, eller hvad der ellers kan være – at jeg fik en lidt klarere fornemmelse af, hvad det egentlig er, man ønsker undersøgt, sådan at man også i Folketinget og i Retsudvalget får indblik i den – om jeg så må sige – ressourcemæssige sammenhæng set i forhold til de oplysninger, der skal fremskaffes. Det er ikke noget, jeg mener vi skal klare af her i dag, men jeg vil være positiv over for at tage en sådan drøftelse på et senere tidspunkt, hvor vi så kunne behandle, hvad det var for nogle oplysninger, man mere præcist var interesseret i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 9 (FP) stemte for, 126 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til statsministeren: